

Balanç d'acció de govern de la Generalitat de Catalunya

assemblea

Des de la Comissió d'Incidència Política fem aquest document de balanç de l'acció de govern de la majoria independentista, en compliment del compromís que vam adquirir davant del Secretariat Nacional al plenari del mes de maig a Tortosa i que vam renovar el setembre a Tarragona.

► COMPROMISOS ELECTORALS DEL 21 DE DESEMBRE

El 21 de desembre del 2017, les forces republicanes **JxCAT, ERC i CUP** es van presentar a unes eleccions imposades per l'Estat i assumides com a mal menor pels partits sobiranistes, en les quals aquests partits es comprometien, en major o menor grau, **a respectar el mandat de l'1 d'octubre** i a restablir el Govern de la Generalitat, que havia estat cessat per l'executiu espanyol en aplicació de l'article 155. Tots ells van donar a entendre al seu respectiu electorat que, si l'independentisme obtenia la majoria, farien efectiu el resultat del referèndum d'autodeterminació.

► PRESIDENT NO RESTITUÏT

Malgrat això, un cop assolida la majoria de 70 diputats i diputades independentistes, inesperadament, el 30 de gener **no es va investir el President Puigdemont ni es va restablir el seu govern**. El President del Parlament va aturar el ple d'investidura per les amenaces del Tribunal Constitucional. Després de presentar les candidatures de Jordi Sánchez, aturada pel Tribunal Constitucional, que no va atendre les mesures cautelars aprovades pel Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides, i de Jordi Turull, empresonat a mig intent d'investidura, ja quasi en temps de descompte, es va evitar una nova convocatòria electoral amb la investidura del MHP Quim Torra, el passat 17 de maig.

► COMPROMISOS D'INVESTIDURA

En el primer discurs d'investidura, el President Torra es va comprometre a «ser lleial al mandat del primer d'octubre: construir un estat independent en forma de República». En concret, en el bloc de l'acció política es va comprometre a «fer república», basant-se en els valors republicans i en els grans debats constituents de país. Va anunciar l'impuls d'un procés constituent i l'elaboració d'un projecte de Constitució. També va assegurar que es crearia una assemblea de càrrecs electes. En el segon discurs d'investidura, el que el va dur a la seva elecció definitiva, **el President Torra es va comprometre a aprovar les setze lleis recorregudes pel Govern d'Espanya i que el TC havia suspès** durant la legislatura anterior. Així mateix, en política fiscal, **va prometre «recuperar el ple funcionament» de la «hisenda» catalana**.

► GOVERN NO RESTITUÏT

Pel que fa a la restitució dels **membres del Govern de la Generalitat**, es va tornar a evidenciar la intromissió continuada per part del Govern espanyol, en no permetre el nomenament dels consellers injustament empresonats i processats pel jutge Llarena. **Els alts càrrecs dels departaments de la Generalitat tampoc no han estat restituïts**.

► INCOHERÈNCIA DE RELAT I ACTUACIÓ

Un altre aspecte que convé destacar és la incoherència entre les declaracions del Govern de la Generalitat sobre la relació amb la monarquia i amb el Govern de l'Estat, de qui es diu no acceptar-ne el paper o rebutjar-ne l'actuació, respectivament, i la seva realitat diària. Aquesta diferència entre el discurs i l'acció és prou eloqüent.

El president Quim Torra s'ha reunit una vegada amb el president del Govern espanyol, Pedro Sánchez. Va dir que s'hi reunia per negociar el dret d'autodeterminació, un dret que no es negocia, sinó que s'exerceix. I en va sortir, evidentment, amb les mans buides.

El Diplocat continua inoperatiu malgrat una primera reunió del patronat abans de l'estiu.

En el seu discurs d'investidura, Quim Torra va dir textualment «sense ciutadans lliures no hi ha República. Ciutadans, entesos, evidentment, com a actors polítics i no com a súbdits». Per contra, la nit del 16 d'agost i la matinada del 17, els Mossos d'Esquadra, seguint les ordres de la Delegada del Govern espanyol, Teresa Cunillera, van intentar despenjar una pancarta contra el rei Borbó instal·lada en un edifici de propietat privada.

La incoherència entre el relat que es transmet en les declaracions públiques, especialment del MHP, i **l'acció de govern és manifesta**. No hi ha correlació entre l'una i l'altra. L'acció de govern, lluny dels compromisos electorals adquirits, **conforma una gestió purament autonomista**, molt allunyada dels objectius del mandat, que denota, altre cop, una incapacitat manifesta per portar aquest país a l'efectivitat de la República catalana declarada el 27 d'octubre del 2017.

► LA VULNERACIÓ DELS DRETS DELS DIPUTATS I LA MAJORIA INDEPENDENTISTA INESTABLE

Després que el jutge Llarena dictés la suspensió dels drets del President Puigdemont i de la resta de diputats presos el mes de juny, la majoria independentista al Parlament trigaria fins a tres mesos a resoldre la situació, entre retrets mutus, mitjançant una votació d'un dictamen de la Comissió de l'Estatut dels diputats. Per fer-ho possible, **van votar no acatar la suspensió mentre l'acataven** tot aprovant un mecanisme de substitució temporal, després d'uns lamentables estires i arronses entre Junts per Catalunya i el MHP Torrent, que acabarien acceptant tots els diputats afectats. Aquest episodi ha posat en evidència la renúncia a la sobirania del Parlament, i la profunda crisi entre els grups parlamentaris de JxCAT i ERC, fins al punt de fer perillar la continuïtat del govern del MHP Torra.

► L'ULTIMÀTUM FALLIT DEL DEBAT DE POLÍTICA GENERAL I L'ESGOTAMENT DE LA LEGISLATURA

A l'inici del Debat de Política General, el MHP Torra va repetir com a programa de govern l'agenda exposada durant la seva conferència del 3 de setembre al Teatre Nacional, però hi va afegir un ultimàtum dirigit al President del Govern espanyol, tot avisant que si en el termini d'un mes no donava resposta a la demanda d'acordar l'exercici del dret a l'autodeterminació faria caure el govern de Pedro Sánchez. Aquest ultimàtum va ser rebutjat per la portaveu del Govern espanyol en menys de 24 hores, i desapareixeria de les propostes de resolució acordades entre de JxCAT i ERC, on es proposava «continuar explorant les vies de diàleg i negociació per exercir el dret a l'autodeterminació, incloent negociar un referèndum acordat, vinculant i reconegut internacionalment», sense fer cap referència a un termini concret o a una eventual retirada del suport al Govern de Pedro Sánchez.

L'altra novetat del debat fou l'anunci de l'esgotament de la legislatura un cop passat el judici, si aquest fos condemnatori, («la legislatura està condicionada a la resolució de les sentències que es puguin produir en la causa contra els nostres presos polítics i exiliats») així com el manteniment de l'ambigüitat sobre l'aplicació del resultat del referèndum de l'1 d'octubre un cop coneguda la sentència als presos polítics catalans («Sobre la sentència dels presos construirem la nostra causa justa. Si condemna els presos polítics i exiliats, l'Estat espanyol estarà legitimant davant del món el dret de Catalunya a l'autodeterminació, a esdevenir un Estat»).

► CONFERÈNCIA DEL MHP TORRA

Davant l'evidència de la falta d'estratègia compartida dels partits que donen suport a la posada en marxa d'una agenda republicana, se'ns va anunciar una conferència del MHP Torra per inaugurar el curs polític, una conferència que havia de servir per aclarir l'horitzó i fixar l'estratègia en els propers mesos. Es donava a entendre que el president reprendria el fil dels compromisos anunciats durant el seu discurs d'investidura.

A la conferència, que va tenir lloc el passat 3 de setembre, Torra va interpel·lar la societat civil i la va animar a emprendre la iniciativa de la mobilització, i també va demanar diàleg al Govern d'Espanya per enèsima vegada. Però **no va anunciar com acompliria les seves declaracions de «no acceptar sentències per als presos polítics»**, no va aclarir si ho faria convocant eleccions o bé obrint les cel·les de les presons.

► VUIT LÍNIES D'ACTUACIÓ QUE CAL CONCRETAR

En el transcurs d'aquesta conferència **el MHP Torra va proposar vuit àmbits de treball**: l'acció de govern al Consell de la República; una marxa pels drets civils, socials i nacionals; una línia de treball republicà amb qui encara que no ho sigui comparteix l'anhel dels drets civils i polítics; la defensa dels presos i dels exiliats; un pla d'execució de les lleis suspeses pel TC; la constitució d'un fòrum cívic, social i constituent; una oferta de diàleg i negociació amb el Govern espanyol, i, davant d'una eventual sentència condemnatòria, posar-se a disposició del Parlament per prendre les decisions corresponents. Tot, però, **sense acabar de concretar res**.

► COM ES FA EFECTIVA LA REPÚBLICA?

Només al final de la conferència, quan calia concretar «com guanyarem», el MHP ens va dir que la «República no es fa des d'un despatx, sinó que la sobirania és de la gent», **tot projectant en la mobilització de la gent al carrer la responsabilitat de fer efectiva la República i renunciant**, implícitament i de facto, **a explicitar quin paper assumirien les institucions**, arribat el cas.

Aquesta indefinició del compromís institucional, fa que el perill sigui encara més elevat que a l'octubre, ja que ara, **amb l'acció de govern autonomista i la manca d'una estratègia única, nítida i compartida, estem legitimant l'acció repressora de l'Estat i confonem molt l'objectiu de la ciutadania emissora d'aquell mandat**.

► LA RESPOSTA DE L'ANC L'ONZE DE SETEMBRE

Durant la celebració de la Diada nacional de Catalunya, **l'ANC va exigir als càrrecs electes, Govern i partits independentistes que tenen la legitimitat democràtica, que prioritzessin l'interès col·lectiu al de partit**, que fessin balanç del que tenien i del que no tenien, i que no passessin del discurs de «de la llei a la llei» i les estructures d'estat a dir ara que tot ho farà la gent des del carrer. Volem ser tractats com a adults i no acceptarem la incoherència entre el que es diu i el que es fa.

► LA DESORIENTACIÓ DELS PARTITS

El darrer exemple d'aquesta desorientació i manca de coordinació entre el Govern de la Generalitat i els partits que li donen suport pel que fa a l'agenda nacional es va produir l'endemà mateix de la celebració de l'Onze de Setembre, amb l'anunci d'una moció del PDeCAT al Congrés dels diputats, pactada amb el PSOE, en la qual s'instava el Govern espanyol a obrir un diàleg «sense imposicions

ni impediments» per acordar un mecanisme «que permeti a la societat catalana determinar el seu futur en el marc de l'ordenament jurídic vigent». La moció es va haver de retirar a darrera hora per manca d'acord entre les pròpies formacions independentistes i el PSOE, que des de Madrid acabava plantejant-ho a l'inrevés.

De la seva banda, la direcció d'ERC ja ha anunciat que se centrarà a ampliar la base social republicana, atès que després de les eleccions 21 de desembre considera que no som suficients. També des del seu grup parlamentari a Madrid i des de la presó, ERC ha renunciat a la unilateralitat per a la implementació de la República.

► L'ACTUACIÓ DELS MOSSOS D'ESQUADRA I LA COMMEMORACIÓ DEL 1 D'OCTUBRE

A finals de setembre, dues mobilitzacions han provocat un punt d'inflexió que **ha evidenciat la desconexió del Govern amb bona part de l'independentisme que es manifesta al carrer.**

En primer lloc, després que el MHP animés als independentistes de l'Acampada de la Llibertat a la plaça de Sant Jaume a perseverar en les seves demandes, el cos de Mossos d'Esquadra els va desallotjar de la plaça sense previ avís. Al cap de pocs dies, durant la concentració en protesta per la manifestació policial del sindicat d'extrema dreta Jusapol, que mai s'hauria hagut d'autoritzar, la polèmica actuació dels Mossos d'Esquadra colpejant manifestants independentistes provocaria el rebuig i la condemna per bona part de l'opinió pública.

En segon lloc, durant la jornada de celebració del referèndum de l'1 d'octubre, el MHP Torra va animar els CDR a continuar apretant en una intervenció pública a Sant Julià de Ramis. Aquella mateixa tarda, en acabar la massiva manifestació de la Plataforma 1 d'octubre, el MHP Torra i el MHP Torrent serien testimonis del malestar de centenars de manifestants que exigien fer efectiva la República (desobeïu o dimitiu) i demanaven la dimissió del Conseller d'Interior per les càrregues del 29 de setembre.

► CONCLUSIONS

Si analitzem l'acció de govern, podem constatar que cap dels compromisos electorals esmentats no s'ha dut a terme. El Govern destituït pel 155 no s'ha restituit i ni el Parlament ni el Govern no estan disposats a desobeir. A més, la manca d'acord entre els grups parlamentaris independentistes no garanteix que es pugui exercir la majoria independentista al Parlament de Catalunya.

Davant d'aquesta situació de manca de concreció i manifesta falta d'estratègia compartida del Govern, des de l'ANC instem al Molt Honorable President de la Generalitat i al Govern de Catalunya a:

- Garantir l'acord estratègic i d'actuació entre JxCAT i ERC al Parlament i al Govern, i recuperar la unitat d'acció parlamentària amb la CUP, així com la unitat d'acció estratègica amb la resta d'actors socials republicans.
- Fer balanç de les capacitats reals de les institucions catalanes per fer efectiva la República catalana en un escenari d'unilateralitat, identificar les deficiències i traçar un pla per cobrir-les i comunicar-ho a la població.
- Complir els compromisos adquirits durant la investidura i preparar-se per a un embat democràtic, tot activant totes les capacitats institucionals, que han d'estar llestes, alineades i lleials a la majoria independentista del Parlament de Catalunya i del Govern de la Generalitat quan sigui necessari.

- ▶ Materialitzar la unitat d'acció estratègica entre les institucions, els partits i les organitzacions socials republicanes en la concreció d'una coordinació permanent i en la definició d'una tàctica específica per a cada actor sobiranista.
- ▶ Posar en marxa l'anunciat Consell de la República, proclamada el 27 d'octubre del 2017, presentant-ne l'estructura i les funcions.
- ▶ Aturar la proliferació d'accions de l'extrema dreta als carrers, que generen càrregues policials contra els ciutadans defensors de la República catalana. El govern efectiu, que tanta falta ens deien que feia, ha de poder resoldre qüestions d'ordre públic com aquestes.

Finalment, per tal que la República catalana sigui una realitat al més aviat possible, reclamem que el Govern, sorgit del mandat explícit de les eleccions imposades del 21 de desembre i hereu, segons els propis programes electorals, del mandat que es desprèn de l'1 d'octubre:

- ▶ Fixi, abans del proper 21 de desembre, una única i nítida estratègia de govern per a la implantació de la República catalana, i que la comparteixi i coordini tàcticament amb tots els actors polítics i entitats compromesos amb la implantació efectiva de la República, declarada el 27 d'octubre del 2017.
- ▶ Si el Govern persisteix en aquesta disparitat manifesta i desconcertant de criteris estratègics de futur i segueix emprant un llenguatge abrandat en les formes que no es correspon en absolut amb una acció de govern que defuig la desobediència i que, persistint en l'autonomisme, legítima l'acció repressora de l'Estat espanyol, des de l'Assemblea no acompanyarem el Govern i en serem crítics i extremadament exigents en el compliment del mandat, amb mobilitzacions que tindran aquesta orientació.
- ▶ Demanarem als membres del Govern que qui no es vegi en cor de seguir amb un procés nítid d'accions de govern que condueixin cap a la proclamació efectiva de la República faci un pas al costat i deixi el seu lloc al Govern a persones que estiguin disposades a una acció més decidida, assumint els riscos propis de la desobediència.